

Christus en de Wereld

F. A. Hughes, <http://www.stempublishing.com/authors/hughes/CHRSTWRL.html>, Juli/aug. 1966

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoot door M.V.

In zijn geschriften verwijst Johannes 107 keer naar “de wereld” (Gr. *kosmos*), en in zijn Evangelie alleen al 78 keer.¹ De meerderheid van deze referenties gaat over de wereld als een systeem dat gecontroleerd wordt door Satan die tweemaal haar “vorst” (Johannes 14:30; 16:11 HSV) of “overste” (SV1977) wordt genoemd. Men heeft er op gewezen dat het niet eerder was dan toen mensen Gods prille voorstellen van genade en Zijn Zoon hadden afgewezen, dat deze titel aan Satan werd gegeven. Verwijzend naar hem zegt de Heer: “de overste der wereld komt, en heeft aan [of in] Mij niets” (Johannes 14:30 SV1977). In Zijn wandel, Zijn leven, Zijn woorden, Zijn daden, en inderdaad in Zijn dood had hij geen vat op Hem.² Toen Jezus opging naar het kruis kwamen deze woorden over Zijn lippen - “de overste der wereld komt, en heeft aan [of in] Mij niets. Maar opdat de wereld wete, dat Ik de Vader liefheb, en alzo doe, gelijk Mij de Vader geboden heeft. Staat op, laat ons van hier gaan” (Johannes 14:30-31).

“Obedience to His Father’s will,
And love to Him did all fulfil”.

Over de “hele wereld” zegt Johannes dat deze “in het boze ligt” (1 Johannes 5:19; dit kan ook vertaald worden met “in **de** boze”, dat is Satan), en dus kunnen we volgende woorden van hem begrijpen: “Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem” (1 Johannes 2:15). Jakobus is ook grondig als hij schrijft: “Weet u dan niet dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is?” (Jakobus 4:4).

Johannes verwijst meer dan 100 keer naar de wereld, maar hij verwijst ook meer dan 100 keer naar de Vader, en het is van het grootste belang te zien hoe hij de morele afstand tot de Vader benadrukt. Laat één vers volstaan: “Want al wat in de wereld is ... is niet uit de Vader ...” (1 Johannes 2:16).

Johannes’ Evangelie geeft veel eerder verslag van de afwijzing van de Heer dan de andere evangeliën. In hoofdstuk 1:10-11 lezen we: “Hij was in de wereld en de wereld is door Hem ontstaan en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne [was Hem toebehoorde], maar de Zijnen [Zijn volk] hebben Hem niet aangenomen”. De heidenwereld, alhoewel wijs in hun eigen ogen (vgl. 1 Korinthiërs 1:21; 2:6-8) was totaal onwetend over wie hier was, terwijl Zijn aardse volk, die uit de Schriften Hem in hun midden hadden moeten herkennen, Hem compleet verwierpen. *Deze attitude van de wereld is niet veranderd*, en wij, die door genade Jezus liefhebben, doen er goed aan de waarheid hiervan onder ogen te zien.

In Zijn heilige Persoon was de Heer Jezus niet van deze wereld - Hij stond er altijd moreel gezien apart van. Drie keer horen we Hem zeggen: “Ik ben niet van deze wereld”, inbegrepen dit treffende woord tegen de Joden: “U bent van beneden, Ik ben van boven; u bent van deze wereld, Ik ben niet van deze wereld” (Johannes 8:23). Zijn koninkrijk was “niet van deze wereld” (Johannes 18:36); de wereld haatte Hem (Johannes 15:18); en de wereld ziet Hem niet langer (Johannes 14:19). Maar

¹ Zie “Heb de Wereld niet lief”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kosmos2.pdf>

² “Veelbetekenend zijn de woorden van de Heer: “*De overste van de wereld komt en heeft in Mij niets*”. De Heer zegt niet dat zijn vijanden zullen komen, maar Hij noemt slechts één persoon, de satan, de duivel. Hij is de overste van deze wereld. Dit is heel belangrijk. In zijn eerste brief schrijft Johannes dat de hele wereld in het boze ligt (1 Joh. 5:19). Satan is door de zondeval gemaakt tot heerser over de gevallen mens, en het wereldsysteem dat de mens heeft opgebouwd is vervreemd van God. En toen de wereld Christus verwierp, werd de satan “de god van deze eeuw” oftewel de god van deze wereld (2 Kor. 4:4). Al eerder was hij met zijn verzoeken tot de Zoon van God gekomen, maar hij had niets in Hem gevonden. Hoe de satan ook probeerde Christus te weerhouden om de wil van God te doen, al zijn pogingen liepen op niets uit. De satan vond bij onze Heer geen enkele weerklank toen hij met zijn verzoeken kwam, want de Heer was volkomen zonder zonde. En nu kwam satan met een laatste aanval. Wéér zou hij verslagen worden” - Arno C. Gaebele in “Wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd”.

alhoewel niet erkend en afgewezen werd de wereld sterk beïnvloed, en dat ten goede, door Zijn komst. Hij bracht de liefde en genade van God in de scène van haat en strijd; in Hem scheen het licht van de hemel te midden van uitermate morele duisternis; Hij kwam als Redder en nog niet als Rechter (Johannes 3:17). Hij kwam “om voor de waarheid te getuigen” (Johannes 18:37) in een wereld gedomineerd door iemand die een leugenaar is van bij het begin en de vader ervan (Johannes 8:44). In Zijn Persoon manifesteerde Hij de “weg” naar de Vader, de *waarheid* met betrekking tot de Vader, en Hij was Zelf “dat eeuwige Leven, Hetwelk bij de Vader was” (Johannes 1:2) waarin Hij dezen zou introduceren die Hem ontvingen.

Alhoewel in deze wereld afgewezen door mensen, was Hij altijd aanbeden in de hemel. Hij was altijd in het centrum van de hemelse scène boven. “De Zoon des mensen, Die **in** de hemel **is**” (Johannes 3:13). Zo’n vers legt getuigenis af van de Godheid van Zijn heilige Persoon! “Vader, Ik wil dat **waar Ik ben**, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt”. De volmaakte mens, de Gezondene van de Vader, het Object van eeuwige aanbidding en van de affectie van de Vader (Johannes 17:24).

Dankbaar herinneren wij ons dat er sommigen waren die Hem *toch* ontvingen! “Maar allen die Hem aangenomen hebben ... namelijk die in Zijn Naam geloven” (Johannes 1:12). Van hen kon Hij zeggen: “Ik heb u *uit de wereld* uitverkoren” (Johannes 15:19); “de mensen die U Mij *uit de wereld* gegeven hebt (Johannes 17:6); “zij zijn *niet* van de wereld” (Johannes 17:14). Dit is de *morele* positie van allen “die in Zijn Naam geloven” (Johannes 1:12). Naar hun lichamen zijn zij nog steeds “*in de wereld*” en als zodanig zijn zij bijzondere objecten van Gods liefde. Hij heeft “de Zijnen, die in de wereld waren ... liefgehad tot het einde” (Johannes 13:1). De slotwoorden van zijn verhandeling sluiten hierbij aan: “Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn ... opdat zij Mijn heerlijkheid zien” (Johannes 17:24). Wat een eindpunt waarnaar Zijn liefde ons zal leiden!

Wonderlijk inderdaad is het gedeelte van hen “die in Zijn naam geloven”; die door de Vader aan de Zoon zijn gegeven. Hun gehechtheid aan Christus kan dezelfde haat van de wereld opwekken als welke de Heer onderging (Johannes 15:18), maar hoe gezegend zijn de immense privileges uit de associatie met Hemzelf. Wij zijn door Hem geliefd, en als respons op die liefde zijn wij de objecten van de affectie van de Vader (Johannes 16:27). Wij hebben de Heilige Geest inwonend, “Die de wereld niet kan ontvangen” (Johannes 14:17). Wij worden in veiligheid bewaard in de “hand van de Vader” (Johannes 10:29). Een woonplaats in het “Vaderhuis” is voor ons klaargemaakt. Zulke dingen zijn compleet onbekend in de wereld, maar ze zijn het deel van hen die de Heer Jezus liefhebben. “*Alles* wat de Vader heeft, is het Mijne; daarom heb Ik gezegd dat Hij het uit het Mijne zal nemen en het u zal verkondigen” - de weelde van de dingen van de Vader zijn gecentreerd in de Zoon, en worden door de Heilige Geest in onze verlore harten getoond. Blijvende, eeuwige zegeningen - berekend om onze harten tevreden te stellen, zowel nu als voor altijd. In het licht van zulke privileges zullen we zeker aandacht schenken aan de woorden van de apostel: “Heb de wereld niet lief en ook niet *wat in de wereld is*” (1 Johannes 2:15).

Geliefde broeders, laten we ons een moment de kostprijs beschouwen waardoor deze kostbare zaken voor ons verzekerd werden. Drie keer in het Evangelie van Johannes wordt verwezen naar de verhoging aan het kruis van de Zoon des mensen. In Johannes 3 zien we Zijn dood als een noodzaak voor onze bevrijding van de consequenties van zonde en opdat wij zouden geïntroduceerd worden in het rijk van het eeuwige leven. In Johannes 12:32 wordt gezegd dat Hij “*van de aarde verhoogd*” moest worden. J. N. Darby verwijst naar dit vers als volgt: “Het is een afgewezen, lijdende, stervende Redder die de aarde heeft verlaten, een Redder schandelijk afgewezen, weggevoerd, verstoten door de wereld ... het is Hij die de aantrekkelijke toevlucht is van hen die uit de wereld willen vluchten die Hem afgewezen heeft”.

“*Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben*” (Johannes 17:16; vgl. 17:14). Twee keer komen deze woorden over de lippen van onze Heer; daar tussenin bidt Hij tot Zijn Vader: “dat U hen bewaart voor de boze”. Daartoe gaf Hij Zijn leven, zoals we lezen in Galaten 1: “Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld, overeenkomstig de wil van onze God en Vader” (Galaten 1:4).

Mocht Hij waar Hij is, verworpen door de wereld, ontvangen boven in de heerlijkheid, gekroond met heerlijkheid en eer, het altijd-absorberende Object zijn van onze affecties.

Lees verder:

- “Rubriek De wereld / onze houding tegenover”: <http://www.verhoevenmarc.be/#wereld>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm